

νοψηφίαν ὡς ἄριστον ἐκ τῶν ὑποβληθέντων αὐτῇ εἴκοσι δύο ἐπιγράμμάτων τὸ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημ. Χ. Σεμιτέλου ποιηθέν. Τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο, γεγραμμένον ἐν ἀρχαίῳ δακτυλικῷ μέτρῳ, ἔχει ὧς ἔπειται

Βρεττανίης ὁμότιμον ἄθρει σπᾶς, ξεῖνε, Βύρωνω, ὄν περὶ κῆρι φίλων Μνημοσύνης θυγάτρως. Τῶν δ' ἀνεργασίῳ μνηστῆν σώζοντες ἀγήρω Ἕλληνας στήσαν λάϊνον ἐξ ἑράνου. Ὡς γὰρ Ἕλλάς ἑτέριετ' ἐλευθερίας ἐν ἀέθλω, ἦλθ' οἱ θαλαπυρῆ χάρμα τε μαρναμένοις.

Ἐξῆθη δὲ τοῦ πρώτου ἐπαίνου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ ἐπίγραμμα τοῦ ἐν Λοιδίῳ καθηγητοῦ κ. Π. Φαρῶ, ὅπερ ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ μειονοψηφούντος μέλους ὡς πρωτεύον. Τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο εἶνε τὸ ἐπόμενον

Ζώεις γυλοειῶς μυχᾶσις ἐν στήθεσ' Ἀχαιῶν, Λόρδ' ἀγάκλειτε Βύρων, φέρτατε μουσοπόλων. Λάτρεις ἐλευθερίας, πρόφρων ἐπιτάρροθος ἦσθα Πάτριον ῥυακισμένοις. Μνημοσύνη ἐς αἰεΐ.

— Μετὰ δύο ἑβδομάδας δημοσιεύεται χάρτης τῆς μεσημερινῆς Ἠπειροῦ καὶ Θεσσαλίας ὑπὸ Μιχαὴλ Α. Χρυσόχοου. Ὁ χάρτης οὗτος σχεδιασθεὶς ὑπὸ κλίμακα 1/200000, συγκρίνεται ἐξ ὀκτὼ μεγάλων φύλλων, καὶ ἀποτελεῖ συνέχειαν πρὸς βορρᾶν τοῦ μεγάλου χάρτου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ Ἐπιτελείου.

Ὁ ἐκδοθῆσάμενος χάρτης τοῦ κ. Χρυσόχοου δύνανται νὰ θεωρηθῆ ὡς τελειότερος τῶν τέως ὑπαρχόντων συνετάχθη μὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χάρτου τοῦ ἀυστριακοῦ Ἐπιτελείου, ἀλλὰ ἐσπουδάσθη εἰς ἀπάσας τὰς λεπτομερείας τὰς ὄρειογραφικὰς, πεδιογραφικὰς, ὄδρογραφικὰς, καὶ μετ' ἀκριβείας ἐτοποθετήσαντα τὰ χωρία καὶ αἱ πόλεις κτλ. Πᾶσα δὲ αὐτῇ ἡ διορθωτικὴ ἐργασία ἐγένετο οὐχὶ ἐκ τοῦ γραφείου του, ἀλλ' ἐπιτοπίως διὰ ταφεδίῳ ἐπιανελημμένων ἀνὰ πᾶσαν τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Ἠπειρον.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα σημειοῦμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς ἀγγελίαν τῆς ἐκδόσεως, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐκδοθέντα φύλλα. Θέλομεν δ' ἐπανελεῖτε λεπτομερέστερον, ὅταν περατωθῆ ὅλος ὁ πῖναξ.

— Ὁ ἐκ Βουκουρεστίου κ. Γρηγόριος Κ. Σούτσος ἐδωρήσατο ἐσχάτως εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς πολυτίμιον συλλογὴν ἑλληνικῶν χειρογράφων καὶ τινῶν ἐντύπων. Μεξὺ τῶν χειρογράφων τὰ ἀξιολογώτατα εἰσὶ: 1) «Σοφίσματα πολιτικά» τοῦ Ἀθανασίου Χριστοπούλου. Χειρόγραφον ἀνέκδοτον πλήρες, θεωρούμενον ὡς ἀπολεσθέν. Περὶ τοῦ χειρογράφου τούτου γίνεται μνεῖα ἐν τῷ προλόγῳ ἀρχαιολογίας μεταξὺ τῶν ἀπάντων τοῦ Χριστοπούλου ὡς μὴπω ἐκδοθέντος. 2) «Τέχνη ῥητορικῆς» ὑπὸ Βικητίου Δαμιῶδου ἐκ Κεφαλληνίας, χειρόγραφον πλήρες καὶ καθαρὸν. 3) «Ἐρμηνεῖα παραφραστικῆς θεωρητικῆς γραμματικῆς» τοῦ δεινοῦ Ἀπολλωνίου, ἔρμηνευθεῖσα παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Κομνηνοῦ. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο εἶνε ἀνέκδοτον καὶ ἄγνωστον. Ὁ Σεβαστὸς Κομνηνὸς ἐκ τῶν διαπερυστάτων λογίων ἡμῶν κατατὴν ΙΖ' αἰατονταετηρίδα. 4) «Φιλοσοφία» ὑπὸ Θεοφίλου Κορυδαλέως, ἐκ τῶν πολυμαθεστέρων ἡμετέρων λογίων, ἀκμάσαντος περὶ τὰ 1730 - 1750. Τὸ χειρόγραφον εἶνε πλήρες καὶ καθαρὸν. 5) «Ἡ Ἐτετρακτύς» ὑπὸ Νεοφύτου Δούκα, ἧτος ἡ κατ' ἐπιτομὴν λογικῆ, ῥητορικῆ, μεταφυσικῆ καὶ ἠθικῆ. Προσφώνεταί τῳ Γρηγορίῳ Βραγκοδάνω, ἡ δὲ προσφώνησις φέρει αὐτὴν τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀοιδίμου Δούκα. Ἄπαντα τὰ χειρόγραφα ἀπαρτίζουν 27 τόμους, τὰ δ' ἐντυπα 11. Μεταξὺ τῶν ἐντύπων ὑπάρχει λεξικὸν ἐλληνολατινικόν, πολυτίμιον οὐμόνον διὰ τὸ παλαιὸν τῆς ἐκδόσεως, ἀλλὰ καὶ διότι ἀνήκεν εἰς τὸν Λάμπρον Φωτιάδην, δι' ἀπείρων κατὰ πᾶσαν σελίδα σημειώσεων, παραπομπῶν καὶ προσθηκῶν λέξεων πλουτίσαντα τὴν βίβλον. Ἐπίσης περίεργος εἶνε ἡ συλλογὴ τοῦ ἔτους 1812 τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐν Βιέννῃ ἐκδομένης ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ὃ «Ἑλληνικὸς Τηλέγραφος».

— Ὑπὸ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ὠρίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν καθηγητῶν κκ. Κ. Παπαρρηγοπούλου, Ἰω. Πανταζίδου, Δ. Σεμιτέλου, Στ. Α. Κουμανοῦδη καὶ τοῦ ὄρηγητοῦ κ. Σπυρ. Λάμπρου, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ χειρόγραφα τοῦ Φωτίου, ἄτινα ἀντέγραψεν εἰς τὸ Ἄγιον Ὅρος ὁ Κεφαλήν κ. Ῥόκος.

— Ὁ ἐν Ζακύνθῳ κ. Α. Μαρτζώκης ἐδημοσίευσεν ὠραῖον ποίημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐνα λεμονόφυλλο εἰς τὸ νεκρικὸν προσκεφάλι τῆς ἐξαδέλφου μου Ἐλίνας Π. Βλαστοῦ».

— Ὁ ἐν Λοιδίῳ δικηγόρος κ. Οὐδέκντιος Γρόττας ἐδη-

μοσίευσεν ἑλληνιστὶ καὶ ἰταλιστὶ «Ἀνάμνησιν τοῦ Ἀνωτίου Πιέρρη Χαλκικοπούλου, Κερκυραίου, ἀποβιώσαντος ἐν Πίζῃ τῇ 28 Φεβρουαρίου τοῦ 1881 ἔτους».

— Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἤρξατο ἐκδομένη δις τῆς ἑβδομάδος ἐφημερίς εἰς μέγα σχῆμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Φᾶρος τῆς Μακεδονίας», ἐν Βουκουρεστίῳ δὲ ἐξεδόθη νέα ἑλληνικὴ ἐφημερίς μετ' ἐκονογραφίῳν ὑπὸ τὸν τίτλον «Γραφικῆ».

BIBLIA

2362. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 7'. Τόμος ΙΑ', 3 Μαΐου 1881. Ἀριθ. 279 (227). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἰατρὸς Ἀνωτίου [Μυθιστορία Ἰ. Ρουφφίν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]. — Ἡθὴ καὶ ἔθιμα Ἀρβανιτοβλάχων παρμένα ὑπὸ Θεοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνη. — Ὁ πολιτισμὸς τῶν ἀντιπόδων. — Τί τρώγουσι καὶ τί πίνουσιν οἱ διάφοροι λαοί. — Ἡ ἀποτέφρωσις τῶν νεκρῶν ἐν Νεῶ Ὑόρκῃ. — Ὁ ἀριθμὸς ἐπτά. — Ἐκτακτος φιλοπονία. — Τὸ λαρόδιον τοῦ Δισαρέλη. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀλλήθεται. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2363. Ἐπὶ τῇ διακοσιετηρίδῃ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καλδερίων, τελουμένων ἐορτῶν ἐν Ἰσπανίᾳ. Ποίημα ἑλληνικὸν εἰς τιμὴν τοῦ ἰσπανικοῦ θεάτρου, (ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι προκηρυχθέντα ποιητικὸν διαγωνισμὸν), ὑπὸ Ἰωάννου Κ. Καμπούρογλου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Παρνασσού». 1881. 8^{ον}, σελ. 8.

2364. Πραγματεῖα περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ σωφρονιστικοῦ συστήματος ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Ν. Ε. Μακρῆ, ἀρχαίου ἀξιωματικοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀφιερουμένη τῇ Α. Μ. τῇ βασιλίῳ τῆς Ἑλλάδος Ὀλγᾶ. 8^{ον}, σελ. 77.

2365. Ἡ δίκη τῶν πιθήκων ὑπὸ Ζησίμου Τυπάδου, καθηγητοῦ τοῦ ἐν Χίῳ Γυμνασίου. Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου, τύπος «Πατρίδος». 1881. 12^{ον}, σελ. 16.

2366. Histoire Grecque par Ernest Curtius, traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome deuxième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 12.

ΑΥΓΤΡΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ 1858.

92 κλήρωσις ἐναργηθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῇ 2 Μαΐου (ἔ. ν.) 1881.

Ἐξήχθησαν αἱ ἐξῆς 16 σειραί:

34	737	961	1078	1293	1342	1431	1476	2435
		2328	2673	2729	3021	3337	3686	4048
Σειρὰ	Ἀρ.	Φ. Χ.	Σειρὰ	Ἀρ.	Φ. Χ.	Σειρὰ	Ἀρ.	Φ. Χ.
34	53	1300	1342	65	400	2673	12	3000
737	68	400		72	2000		48	400
	65	400	1431	17	400		52	400
	45	400		30	400		75	400
961	51	1300		41	400		90	20000
	67	30000		44	400	2729	43	15000
	70	400		46	400		46	400
	88	2000		51	400	3021	16	400
1078	58	400		64	400		40	400
	70	1000		78	1000		43	400
1293	26	400		87	400		64	400
	55	400	1476	25	400		80	400
	67	1000	2435	49	400	3337	61	1000
	74	400	2328	15	400		85	400
	86	3000		90	400		95	400
	94	400	2673	9	400	3686	39	400
						4048	84	400

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ (1551) ὁμολογίαι τῶν ἀνωτέρων σειρῶν ἐκλήρωθησαν πρὸς 200 φ. χ. Ἡ πληρωμὴ τῶν κληρωθεῶν ὁμολογιῶν ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 2 Νοεμβρίου 1881. Ἡ ἐπομένη κλήρωσις γενήσεται τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1881.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω λαχόντων κλήρων, γίνεται κατὰ τὴν πληρωμὴν ἔκπτωσης 15 τοῖς 100.